

ชื่อเรื่อง : รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัย : พระบุญลือ เพชรมาก

ปริญญา : ค.ศ. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.สุรกานต์ จังหาร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 11 รูป ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 14 แผน ใ้เวลาการสอน 28 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และชนิดเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นที่ 1 การออกแบบและสร้างรูปแบบการสอน ขั้นที่ 2 การวิพากษ์รูปแบบการสอน และขั้นที่ 3 การตรวจสอบ

คุณภาพรูปแบบการสอน ซึ่งผลการพัฒนาของรูปแบบการสอน ได้โครงสร้างรูปแบบการสอน มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ 5) สื่อการเรียนการสอน และ 6) การวัดและประเมิน โดยผลการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$; S.D. = 1.36)

2. รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มีประสิทธิผล ดังนี้ 1) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน 3 วงรอบ ผลปรากฏ ดังนี้ วงรอบที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.00 คิดเป็นร้อยละ 85.00 วงรอบที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.27 คิดเป็นร้อยละ 86.35 วงรอบที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.55 คิดเป็นร้อยละ 87.75 2) นิสิตได้คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 ขึ้น ไป ร้อยละ 100 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 80 และ 3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$; S.D. = 0.19)

TITLE : The Problem Based Learning Model for Communicative English Writing
Competency in Undergraduate Level

AUTHOR : Phra Boonlue Pechmak **DEGREE :** Ph.D. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr. Samarn Ekkapim Major Advisor

 Asst. Prof. Dr. Surakan Jungharn Co-advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2016

ABSTRACT

The research aimed to develop and assess the problem-based learning model for communicative English writing competency in an undergraduate level. The research was divided into 2 phases: 1) development of the problem-based learning model for communicative English writing competency, and 2) effectiveness assessment of the instructional model through the action research. The target population was 11 3rd year student s majoring English of the faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin Campus. They were selected by the purposive sampling technique. The instrument was 1) the problem-based learning model of communicative English writing competency, 2) 14 lesson plans, 3) 30 items of multiple-choice writing competency test with 4 choices and 4 items of subjective test. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation, and content analysis was employed for qualitative data.

Results of the research were as follows:

1. The study showed that the instructional model consisted of three steps: model design, 2) model development, and model assessment. The key components of the problem-based learning model included 1) instructional concept, 2) objectives, 3) contents, 4) learning activities, 5) teaching materials and 6) evaluation. Regarding the quality of the instructional model, the findings indicated that the IOC index of the model as 1.00 and the overall

appropriateness of the model assessed by the experts was at the highest level ($\bar{X}=4.70$: S.D.=1.36).

2. Regarding the effectiveness of the instructional model, the findings showed that the model was implemented to the target students in three cycles. The average scores of cycle 1, 2 and 3 were 17.00 points (85%), 17.27 points (86.35%) and 17.55 points (87.75%). Additionally, the overall English writing competency of all students was higher than the assigned criteria (70%). Lastly, the overall satisfaction of the students with the problem-based learning model of English writing competency for communication was at the highest level ($\bar{X}=4.78$: S.D.=0.19).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY